

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: K. M., bytem CH., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 4.1.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 19.10.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí a doplněnou k výzvě soudu se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 19.10.2015, kterým jí přiznala od 25.10.2015 invalidní důchod ve výši 5.822,-Kč měsíčně pro invaliditu prvního stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov (dále jen **OSSZ**) ze dne 24.9.2015 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles její pracovní schopnosti činí 35%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.12.2015 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 3.12.2015 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené*

v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, kdy s přihlédnutím ke zdravotnímu postižení komplexně byl zvolen střed vymezeného rozpětí, tj. 40%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když dle ní bylo rozhodnutí vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, protože s ohledem na její zdravotní stav, který stručně popsala, by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity; závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 8.12.2015 a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 24.9.2015 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 3.12.2015 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti lékařem OSSZ 35% a lékařem ČSSZ 40%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 24.9.2015, tj. jednání OSSZ.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 18.2.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.12.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 9.12.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 27.6.2016*, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně* dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením psychiatrem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je rekurentní depresivní porucha středně těžká až těžká s psychosomatizací. Komise byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i námitkového řízení a konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň

sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen. Míra poklesu pracovní schopnosti byla komisí hodnocena 45% podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace s ohledem na to, že se jedná o fázi středně těžkou až těžkou a také k dissociativním kolapsovým stavům. Dále komise uvedla, že na rozdíl od posudkového hodnocení OSSZ i námitkového řízení, vzhledem k tomu, že žalobkyně není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tuto hodnotu o 5% na celkových 50%. Závěrem bylo uvedeno, že žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, je schopna lehké práce. Datum vzniku invalidity komise stanovila dnem psychiatrického vyšetření 14.8.2015; platnost posudku byla komisí stanovena do 31.8.2018, neboť je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.*).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) *s.ř.s.* soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo

nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 8.12.2015), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní obsažených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 27.6.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně již od 14.8.2015 invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli až od 24.9.2015 pro invaliditu prvního stupně*, proto je žaloba podaná *důvodně*, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.12.2015 i předcházející rozhodnutí ze dne 19.10.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož podle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně již od 14.8.2015 k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 35%, ale o 50%, tudíž se jednalo o invaliditu druhého nikoli prvního stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Sokolov a poté na ČSSZ (*pokles pracovní schopnosti hodnocen 35 a 40%*). PK MPSV po posudkovém zhodnocení zdravotní dokumentace v tomto řízení před soudem uznala žalobkyni invalidní pro invaliditu druhého stupně již od 14.8.2015 (*psychiatrické vyšetření*), přičemž tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 8.12.2015.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je již od 14.8.2015 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 27.6.2016, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 3/2016-39 ze dne 14.9.2016, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity od dřívějšího data by byla vydala žalovaná i v případě takového zjištění již na základě posouzení OSSZ Sokolov, tak i v řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 19.10.2015. Pokud žalobkyni nebude přiznána výplata invalidního důchodu od uznání invalidity druhého stupně, tj. od 14.8.2015, bude tato skutečnost odůvodněna dostatečně srozumitelným způsobem v odůvodnění rozhodnutí. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. *věta první*, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto žádnému z účastníků nebyla náhrada nákladů řízení přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 14. září 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně